

Nr 596

Av fröken *Wetterström m. fl.*, angående ersättningen inom sjukförsäkringen till privatpraktiserande läkare.

(Lika lydande med motion nr 402 i Första kammaren)

Stockholm den 27 januari 1970

Karin Wetterström (m) Nils Carlshamre (m) Blenda Ljungberg (m)

Nr 597

Av herrar *Berndtsson och Åberg*, om överförande till de allmänna domstolarna av ärenden angående återkallande av körkort.

(Lika lydande med motion nr 511 i Första kammaren)

Enligt gällande vägtrafikförordning äger länsstyrelse, som utfärdat körkort, att under vissa i förordningen närmare angivna betingelser återkalla körkort för viss tid. Återkallelser förekommer till övervägande delen, när körkortsinnehavare gjort sig skyldig till brottslig handling, främst trafikbrott. Återkallelse på grund av straffbelagd gärning får dock — med visst undantag — icke ske förrän frågan om straff för gärningen blivit avgjord genom lagakraftvunnen dom.

Ur den enskilde körkortsinnehavarens synpunkt framstår det som önskvärt, att frågan om återkallelse av körkort på grund av brottslig handling överflyttas från länsstyrelserna till domstolarna. En sådan ändring torde stödjas av majoriteten av körkortsinnehavarna och av deras intresseorganisationer. Som skäl för ändringen har ofta uttalats, att medborgarna hyser större förtroende för och tillit till domstolarna, när det gäller att avgöra dessa frågor. Ur skilda synpunkter står också väsentliga fördelar att vinna med det föreslagna förfarandet.

Frågan om körkortsåterkallelse skulle komma att avgöras mycket snabbare än vad nu sker, om den prövas av domstolen i brottmål. Länsstyrelsernas handhavande av dessa frågor gör att samhällets reaktion i form av

körkortsåterkallelse, som är att anse såsom en skyddsåtgärd, fördröjs och ofta kommer alltför långt efter den brottsliga handlingen och lagföringen och därför för körkortsinnehavaren framstår såsom mindre berättigad. Man kan även med fog göra gällande, att förfarandet hos länsstyrelserna ur rätts-säkerhetssynpunkt måste anses underlägset en domstolsprocess. Hos länsstyrelserna grundas beslutet på ett skriftligt förfarande — polisutredning och dom. Vid domstolarna har man den första och omedelbara kontakten med utredningsmaterialet, och beslutet grundas på ett muntligt förfarande, som innebär betydliga fördelar för den enskilde. För många är förlusten av körkortet den viktigaste och mest kännbara påföljden för ett trafikbrott och uppfattas av körkortsinnehavaren på grund av sambandet med en brottslig gärning såsom en straffsanktion i stället för en skyddsåtgärd. Om körkortsåterkallelse beslutas av domstol i samband med utmätande av straff för gärningen, skulle man i mycket högre grad än nu kunna beakta det men körkortsåterkallelsen medför vid bestämmandet av straffet. Detta skulle möjliggöra en bättre samordning och differentiering, när det gäller samhällets åtgärder vid trafikbrott.

Förslag i den nu angivna riktningen har år 1963 framlagts av 1957 års trafiknykterhetskommitté men ännu ej lett till lagstiftning. Vi får därför på grund av det anförda hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära förslag till sådan ändrad lagstiftning att handläggning av körkortsåterkallelse på grund av brottslig handling överföres från länsstyrelserna till de allmänna domstolarna.

Stockholm den 28 januari 1970

Henry Berndtsson (fp)

Georg Åberg (fp)
